

Arrest

nr. 263 879 van 19 november 2021
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Anastasios MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 november 2021 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing houdende bevel tot terugdrijving van 27 oktober 2021.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Anastasios MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 oktober 2021 kwam de verzoekende partij op de nationale luchthaven te Zaventem aan met een vlucht komende vanuit Istanbul (Turkije). Zij was in het bezit van een geldig paspoort (evenwel zonder visum).

Bij aankomst verklaarde de verzoekende partij aan de grenspolitie dat zij een verzoek om internationale bescherming wenste in te dienen, alsook verklaarde zij dat haar echtgenoot een asielzoeker is in België en dat zij hem wenste te vervoegen.

Op diezelfde dag werd een beslissing tot teruggrijping genomen ten aanzien van de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing.

Eveneens op 27 oktober 2021 werd een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen ten aanzien van de verzoekende partij.

Op 5 november 2021 werd de verzoekende partij door de Dienst Vreemdelingenzaken gehoord inzake haar verzoek om internationale bescherming.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar - moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet, dat in werking is getreden op 22 maart 2018, bepaalt:

“Geen maatregel tot verwijdering van het grondgebied of tot teruggrijping kan gedwongen worden uitgeoefend ten aanzien van de verzoeker vanaf het doen van zijn verzoek om internationale

bescherming, en tijdens de behandeling van dit verzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, met uitzondering van de verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, § 3.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op 27 oktober 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming heeft ingediend en dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betreffende dit verzoek nog geen beslissing heeft genomen.

De raadsman van de verzoekende partij betwist niet dat er een verzoek tot internationale bescherming hangende is.

Op het ogenblik van het indienen van huidige vordering en op het ogenblik van de terechtzitting is er aldus een eerste beschermingsverzoek hangende waarvoor nog geen beslissing werd genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verder stelt de Raad vast dat de verzoekende partij geen *“verzoeker bedoeld in artikel 57/6/2, §3”* van de Vreemdelingenwet is nu een eerste beschermingsverzoek geen *“tweede volgend verzoek of meer”* betreft.

De uitvoerbaarheid van de bestreden beslissing is aldus opgeschort zolang door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geen beslissing wordt genomen in het kader van dit eerste internationaal beschermingsverzoek van de verzoekende partij. Het gegeven dat de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet bevindt doet hieraan geen afbreuk.

De Raad benadrukt dat niet anders dan vastgesteld kan worden dat momenteel, dankzij het bepaalde in artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet, de beslissing hoe dan ook niet kan ten uitvoer gelegd worden, nu het onderzoek door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat minstens grotendeels overlapt met een onderzoek naar artikel 3 van het EVRM, loopt. Bijkomend merkt de Raad op dat mocht de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet overgaan tot het erkennen of toekennen van internationale bescherming, hiertegen bij de Raad eveneens een beroepsmogelijkheid openstaat met schorsende werking op grond van artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet. Mocht dit beroep worden verworpen, dan dient er geen nieuw bevel te worden genomen en is de thans bestreden beslissing weer uitvoerbaar. Het staat de verzoekende partij evenwel vrij thans een gewoon schorsings- en annulatieberoep in te dienen conform artikel 39/82, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet en indien de situatie terug dringend wordt de versnelde behandeling bij voorlopige maatregelen te vorderen van dat beroep.

De huidige vordering beoogt niets anders dan de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die de facto reeds van rechtswege geschorst is.

In de gegeven omstandigheden wordt geen uiterst dringende noodzakelijkheid aangetoond.

Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. N. VERBRUGGHE,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

N. VERBRUGGHE

J. CAMU